

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359816512/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Det er en Kvinde, hos hvem enhver opstaaende Følelse tegner sig paa en Baggrund af Erfaring, alvorlig og smertelig Erfaring, som i alle Retninger har gennemløjet Sjælen. Denne Grundsum af Erfaring er det første fremtrædende Træk i hendes Personlighed. Eleonore har givet Afkald paa alle det fredede og betryggede Livs Goder og Glæder. Skønt hun er af fornem Æt og født i Rigdom, har hun forladt Familie og Hjem for at følge Den, hun har foretrukket, som hans Elskerinde. Hun har valgt mellem Verden og ham; hun har adlet sin Opførsel ved fuldstændigt, ubetinget at ofre sig for ham, hun har vist ham de største Tjenester, reddet hans Formue, været fuldt saa trofast som nogen Hustru kunde være. Ved den strengeste Troskab har hun søgt at opretholde sin Stolthed overfor Verdens Misbilligelse og Foragt. Dette Element af Vilje er det andet Grundtræk i Karakteren.

Da er det, at den første Tvivl om hans Bestandighed griber hende, og hendes hele Bygning styrter sammen; elsker han eller handler han kun som Mand af Ære, er han trofast eller er han kun for stolt og velopdragen til at vise sig utaknemmelig og ligegyldig? Det er ikke uden Taarer, at hun stiller sig dette Spørgsmaal; det er ikke uden den dybeste Jamren, at hun selv giver Svaret. I dette Øjeblik er det, at hun møder Adolphe. Han nærmer sig med en Attraa, i hvilken hele Tørsten efter Livet og dets Indhold er samlet; han drages til hende som til den, i hvem han paa hemmelighedsfuld Maade føler, at Skatte af Lidenskab, af Ænhed og Begejstring, af Aand og Erfaring er sammenhobede og ligesom nedgravne. Og hans Længsler og hendes Savn, hans Forfængelighed og hendes Fortvivlelse, hans Ungdom og hendes Skuffelser griber ind i hinanden som to Hjul i samme Uhrværk.

Man forudser let den Ild, med hvilken Lidenskaben i første Øjeblik vil flamme i Vejret, den fulde og mægtige Akkord, som vil klinge, den jublende Symfoni, der vil høres, som var Sejr og Frelse for alle Tider vunden for dem begge. I hendes Følelse findes en ny og ganske ejendommelig Blanding: en Begejstring, som næsten er fanatisk, thi den skal i ethvert Øjeblik kunne dræbe hans altid paany frembrydende, tilbageskuende Skinsyge, en Tro, der næsten er krampagtig, fordi den ikke er grundet paa den sunde, naturlige Tillid, men paa Viljen til at tro trods Alt, trods det allerede én Gang at være sveget, endelig en Tro-